

نهم ربیع الاول عید غدیر دوم / غیبت امام بستر ساز بلوغ تدریجی جامعه

نهم ربیع الاول عید است، چراکه غدیر دوم به شمار می رود. در این غدیر از لحاظ ملکوتی بزرگترین تحول معنوی در جهان هستی رخ داده است و آخرین انسان کامل حامل مقام ولایت شده است.

نهم ربیع الاول عید است، چراکه غدیر دوم به شمار می رود. در این غدیر از لحاظ ملکوتی بزرگترین تحول معنوی در جهان هستی رخ داده است و آخرین انسان کامل حامل مقام ولایت شده است.

به گزارش خبرنگار مهر، لحظه‌هایی را می‌گذرانیم که امامت و ولایت به حق منجی حقیقتی انسانیت رسیده است. امشب صدای نقاره از عرش به گوش می‌رسد و خادمان زمینی و ملکوتی شما در حال پذیرایی از بندگان هستند.

مبارکتان باد این نیابت بر حق رسول الله (ص) و امیرالمومنین (ع) 9 نور دیگری که به پدر مظلومتان ختم می‌شد. شادی این نیابت چنان بر شیعیان شیرین است که جان‌هایشان به شوق آمده و مرحمی می‌شود بر درد انتظار.

در چنین روزی آخرین جرعه آب را به دست پدر دادید و از سوی او میراث امامت و ولایت امیرالمومنین را به دوش گرفتید، از آن لحظه تا امروز تمام ثانیه‌ها زیر سایه حضور شما حتی پشت پرده غیبت گذشته‌اند و دقایق به شوق رسیدن به وصال‌تان پا به آینده می‌گذارند.

اگر چه هنوز اذن ظهورتان صادر نگردیده است اما کیست که نداند صدور برکت وجودتان بر زندگی مومنین به این سو و آن سوی پرده مربوط نیست.

کیست که نداند نگاه نگران‌تان همواره به جوامع اسلامی است و سایه رهبریتان بر سر مظلومان امیدبخش دل‌ها است. کیست که نداند اگر آینده است، اگر امید و شوق زنده است، اگر هنوز فخر ستم دیدگان به آخرالزمان است تنها و تنها بهانه اش شمایید.

مگر می‌توان از فردا یاد کرد و شما را به یاد نداشت؟ مگر می‌توان دادخواهی کرد و به شما امید نداشت؟

وسعت ولایت‌تان به پهنای آسمان و کهکشان‌ها است و همچو چتری بر سر مومنان!

ای امام و ای ولی! ای رؤف و ای ناجی! شما که کشتی نجات این روزگارید و تمام دخیل‌ها برای کسب ذره‌ای از محبت‌تان گره می‌خورند، شما بیش از همه شاهد استغاثه مظلومان و ناله دردکشیدگان هستید!

آغاز ولایت‌تان مبارک است و موجب امید! موجب نجات و موجب عدالت!

امروز نه فقط عباسیان و امویان زهر کینشان جام شهادت را بر پدرتان و سایر امامان پیش از شما نوشاند، که ظلم تحت عناوین مختلف پا به عرصه گذاشته و هر روز قبیحانه تر دست به خون بی‌گناهان می‌شوید!

و این سال‌ها چقدر برای دردکشیدگان و منتظران آرام می‌گذرد! چه چشم‌ها که هنوز به آسمان است و چه لب‌ها که هنوز دعای فرج و نذبه را زمزمه می‌کند...

آری امامت‌تان مبارک ای اسوه صبر زینبی! ای منجی لحظه‌های بی‌کسی!

و چه زیباست آن روز که جشن امامت شما با حضور خودتان برگزار شود! روزی که غیبت کبری تمام شده و مهر عدالت شما بر زندگی هر کاخ نشین و کوخ نشین زده می‌شود! روزی که دیگر زمین و آسمان به هم دوخته نمی‌شود تا انسانیت به دست خود به باد رود، روزی که اگر حرفی هست نه با توپ و موشک و سلاح، که با زبان و در پیشگاه شما زده خواهد شد!

ای وارث اخلاق نیکو نبوی و عدالت علی (ع)! ای حقیقت وجودی حسنین (ع) و عبودیت علی ابن الحسین (ع) و علم محمد بن علی (ع) (جعفر بن محمد (ع) و موسی ابن جعفر (ع)، ای نماد محبت علی ابن موسی (ع) و دستگیری محمد بن علی (ع) و امامت علی بن محمد (ع) و حسن بن علی (ع)! ای که وجودتان حتی پشت پرده غیبت نیز منشأ برکات مومنین و سعادت بشریت است!

ما همچنان با وجود دلتنگی و غم! با وجود چشم‌های اشکبار و دست‌های خالی! با وجود کوله بار سیاه و گام‌های لرزان! با قلب‌های خسته و ذهن‌های پریشان بر لب جاده انتظار نشسته‌ایم و امیدمان تنها و تنها به رسیدن شما است!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَمَا عِشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَلَا أَرْوُلُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ وَالْمُمْتَلِينَ لِأَوَامِرِهِ وَالْمُحَامِلِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنْ حَالِ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِ مُؤْتَرًّا كَقَتْنِي شَاهِرًا سَيَفِي مُجَرَّدًا قَنَاتِي مُلْتَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلْعَةَ الرَّشِيدَةَ وَالْعَرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَاجْعَلْ نَظْرِي بِنَظَرِهِ مَتَى إِلَيْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَأَوْسِعْ مَنَاجِيَهُ وَاسْئَلْكَ بِي مَحَبَّتَهُ وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَرْزَهُ وَاعْمُرْ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَاحِي بِعِبَادِكَ...

از نگاه قرآنی همه آغازهای انسان کامل مقدس، پاک و باعث خیر و برکت است

از منظر قرآن تاریخ بشر با آفرینش و هیبوط انسانی مقدس، حضرت آدم (و حوا) آغاز می‌شود و معیار حرکت و نظام تاریخ زندگانی پیامبران و امامان است و در این تاریخ زندگانی انسان‌ها بر روی زمین، همواره آغازهای انسان‌های کامل به عنوان

آغازهای پرخیر و برکت و لحظه تجلی معنویت و قداست حق تعالی بر زمین و زمینی‌ها و عوالم وجود، شمرده شده است و در قداست این آغازها، تفاوتی نمی‌کند که آغاز وجود تکوینی و زمینی معصوم باشد و یا آغاز ولایت آسمانی او باشد.

از نگاه قرآنی همه آغازهای انسان کامل مقدس، پاک و باعث خیر و برکت است. در این نگاه اولین مرتبه برکت انسان معصوم بر زمینیان همان زمانه ولادتش است: «وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَ يَوْمَ يَمُوتُ وَ يَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا»

در تاریخ زندگانی پیامبران و به ویژه پیامبر اسلام روزها و مناسبت‌های فراوانی وجود دارد، ولی در این میان آن مناسبت‌ها مهم شمرده شده‌اند که برای ولیّ حق، مردم و یا جهان هستی دارای برکت و خیر بیشتر بوده‌اند و به عنوان ایام الله نام گذاری شده‌اند: «وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ»

نهم ربیع الاول سالروز آغاز امامت امام زمان(عج) است. البته آغاز امامت امام زمان از جهت تکوینی و ملکوتی درست به هنگام شهادت امام عسکری(ع) است. ولی چون آن روز، روز شهادت امام یازدهم است، از جهت فرهنگی روز عید، روز بعد از شهادت است.

امام مهدی(عج) آئینه تمام نمای پیامبران و امامان

حجت‌الاسلام محمد رضایی پژوهشگر و مولف کتاب‌های دینی است. وی در کتاب خود با نام نهم ربیع الاول به جایگاه تاریخی این روز اشاره دارد و می‌گوید: لحظه آغاز امامت، امام زمان دارای مرتبه و جایگاهی ویژه در تاریخ آغاز امامت معصومین است، چرا که در این آغاز که آخرین آغاز هم بوده، شاهد انتقال میراثی بس عظیم از سراسر تاریخ پیامبران و امامان به آخرین امام هستیم، میراثی که اعم از میراث معنوی و معنایی و میراث اشیای مقدس تاریخ نبوت و امامت است و همین امر امام مهدی را آئینه تمام نمای پیامبران و امامان کرده است.

وی اشاره دارد: همواره در یک نگاه و آرزوی تاریخی مشترک، تمامی پیامبران و تمامی اوصیای آنها و تمامی پیروان برجسته آنها که به مراتب بالای معرفت و یقین رسیدند، توجهشان به سوی انتظار موعود و منجی ای بوده که آخرین وصی پیامبر خاتم بوده و بستر ساز آرزوی جهانی سازی بهشت زمینی از معبر عبودیت و عدالت است و امام دوازدهم به عنوان «موعود الامم» شناخته شده است.

با این نگاه نهم ربیع الاول، دومین آغاز از آغازهای سه گانه امام موعود (تولد، امامت و ظهور) است و همان گونه که به واسطه ابتهاج و سرور و نشاط و شادی تمام عوالم وجود از تفویض مقام امامت در غدیر خم این روز، روز جشن می‌شود، حتی اگر بیشتر انسان‌ها آمادگی پذیرش آن را نداشته باشند، نهم ربیع الاول هم همین گونه خواهد بود.

غیبت امام بستر ساز بلوغ تدریجی جامعه

حجت‌الاسلام رضایی تصریح می‌کند: آغاز امامت امام زمان(عج)، یکی از آغازهای زیبا و امیدآفرین و بسیار ویژه است چرا که از منظر نگاه تاریخی این دستاوردها را به همراه دارد، غیبت امام باعث انفعال همیشگی ابلیس و ابلیسیان در برابر رهبری معصوم شده است. غیبت امام باعث فراغ کافی امام غائب برای مدیریت غائبانه بشر به سوی بهشت ظهور شده است و غیبت امام بستر ساز بلوغ تدریجی جامعه حق و مسئولیت پذیری تاریخی آنها معطوف به رسالت زمینه سازی شده است.

پژوهشگر و مولف کتاب‌های دینی با بیان اینکه نهم ربیع الاول عید است، چرا که غدیر دوم است، یادآور می‌شود: در این غدیر از لحاظ ملکوتی بزرگ‌ترین تحول معنوی در جهان هستی رخ داده است و آخرین انسان کامل حامل مقام ولایت شده است، ولایتی که از نظر میراث داری تمامی ولایت‌های پیشین و از جهت رسالت و مسئولیت پذیری و چشم اندازی که تعریف می‌کند، مهم‌ترین ولایت و امامت است.

وقتی این روز عیدی همانند عید غدیر بود، پاسداشت و احیا و تکریم آن شایسته خواهد بود و همان گونه که اهل بیت(ع) به احیا و فرهنگ سازی برای عید غدیر خم پرداختند، احیای این روز هم که شاهد آخرین و ویژه‌ترین تفویض مقام امامت است، لازم خواهد بود و پس از دو ماه محرم و صفر که مصداق روایت "یحزنون لحزننا" است، مصداق "یفرحون لفرحنا" همانا نهم ربیع الاول است.

وی در کتاب خود به موضوع غیبت نیز اشاره کرده و می‌گوید: برخی با نگرستن به رخداد غیبت از منظر غیبت امام و غلبه ظاهری جبهه باطل تصور کنند، غیبت امری سراسر منفی و نامطلوب است ولی بر فرهنگ و رای شیعه مسئله غیبت زیستی برای شیعیان از منظر بلند مرتبه ترین استواری‌ها و ثبات و استقامت‌ها بر حق و حقیقت و از منظر بهره‌مندی از نعمت ولایت همچنین از زاویه مهر بیکران امام غایب به خصوص برای شیعیان دیده شده است، از این رو یکی از آداب مهم این روز شکر نعمت زیستن در دوران غیبت و بر ولایت امام غائب خواهد بود.